

Karl Martin fangaður í einari friðarligari lötu á pallinum. Jú, rætt gitt: Hann syngur sjálfandi »Breakin' My Heart».

Mynd: Hilmar Jan

Hjarnar — á la carte

Neyvan hevði munurin verið serliga stórir, um vit istaðin fyri at vera á Kambsdali, sótu í »Carnegie Hall». Einasti munur av týðningi hevði ivaleyst verið tey tveysifradu dollarsætin — men fyri okkum var karmurin ein tiltakið frálíka góður.

Karl M. Samuelson, sang, Eyðun Nolsøe, bass, Hans Black, trummur, Jógvan Olsen, ljómborð, og gittarleikarin Ólavur Øster, sum vanliga manna bólkin Hjarnar, stillaðu upp við trimum blásarum sum supplement, til fimm av teimum sjei lögnum, teir høvdu á skránni, til teirra afturvendan til konsertpallin eftir ein drúgv-an stóðg. Uttan tó at dansifólkið hevur sitið við sviðið soð. Konsertpallurin er tó so nógv øðrvísi og biðaðu øll við spennig eftir hesum bólki, sum ivaleyst er tann best samanspældi í føroysku rokkseguni. Uttan tó at hava verið við yvirlutan á øllum ljóðferum, hvørt sær. Men eindin hevur útmerkað seg síðan í miðskeiðis í sjeitiárunum.

Fyri fimm árum síðani vórðu Hjarnar nr. tvey í eini kapping, sum 7up skipaðu fyri á Radio Luxemburg. Hetta var við frálíka lagnum »Breaking My Heart», sum táverandi limirnir í Hjarnar, Jørgin Dahl og Graham Stewart, standa skrivaðir fyri. Sum altíð, var lagið

eisini á skránni hesaferð, men sigast má, at hetta var tann mest upprunakenda framfærslan, vit enn hava hoyrt. Á plátu-útgávu er saxofonspæl, men altíð higartil hevur gittarin tikið sær av saxofonini »Live». Hesaferð fingur vit vørna, sum hon eigur at vera, tí, við tí mest »geniala» hugskotin-um hesi seinastu tiggju árin, vóru vit tikin av bóli, tá triggir frálíkir blásarar trinu pallin saman við Hjarnum og gjørdur ta dygdargóðu vørna so góða, at sjálvst Fiskasølan hevði havt ein møguleika á amerikanska marknaðinum, uttan at spurnartekin varð sett við, at vit eta litlar fittar hvalir, sum amerikanarar bert hava sæð á »Moby Dick» og »Jules Verne» filmum.

Ljóðið var sera gott í hollini hetta leygarkvöld í mars. Hetta skal P/f Con, við Hans Andor Johannesen hava eina stóra tøkkt fyrri. Ov nógv konsertir eru oyðilagdar í farnu árum av ov vánaligari ljóðstýring og útgerð, men vil eg meta at P/f Con hevur fingið skil á hesum og vóni eg at tit halda fram við hesum.

Tann góða ljóðgóðskan kom øllum til góðar — og ikki minst Hjarnum. Teirra altíð góða konsertskrá kom á røttu hill á Kambsdali. Fyri at nevna okkurt, teir spældu, kundu vit vísa á gamla

rock'n'roll lagið »Sweet Nothin'», sum svingaði væl, tó uttan at kunna javnmetast við tað »Fantastiska» »Walking By Myself» hjá Gary More. Hjarnar, sum hava ein hornastein í Karl Martini sum sangara, komu frálíka væl frá hesum lagi.

Atli Petersen á trombone, Hans Petur í Brekkunum, saxofon, og Heri Jacobsen, sum tók sær av einum triðja blásiljóðfari, trompet, fyltu øll tey tómrúm, ein tíðum leggur til merkis hjá rokkbólum. Við presisum, kanska funk-rokk kendum spæli, vístu teir á, at hetta er rætt gongda leið hjá klaksvíksmónum, harav tveir bøgva í Havn. Ólavur býr á Signabø og nýskapanin á messing er øll úr Havn. — Men Atli, sum er sera kendur frá sinum virksemin innan horn-orkesturlívið í Føroyum, býr nú í Vestmanna.

Vit sleppa tykkum ikki her, góðu menn, men biða spent til tykkara framfærslu á páskakonsertini.

Nú veit eg, at tit hava okkurt nýtt spennandi liggjandi, sum bert vantar eina síðstu hond, m.a. eitt fótbólslag — vit eru øll spent.

Fielfraz — komandi stjørnur

Danska bólkinum, ið saman við Hjarnum verður á páskakonsertini, FUT skipar fyri annan páskadag, verður spádd stór framtíð á danska og europeiska rockpallinum

Hóast teir fyra limirnir í danska bólkinum Fielfraz hava ein so lágan meðalaldur sum 21 ár, hava teir spælt saman í meira enn 10 ár.

Teir fyra koma úr fjónska býnum Højby, og var tað eisini navnið á hesum býi, ið legði lunnar undir fyrsta navnið, bólkurin hevði: High Town.

Men tá bilhús og kjallarar gjørdust ov tringar umstøður hjá teimum evnaríku unglingunum í heimabýnum, fluttu teir til Odense, og samstundis broytti bólkurin navn til Fielfraz. »Navnið ljóðar so illa, at vit kunnu vera vísir í, at eingin annar fær sær tað,« siga teir.

Ferðast víða

Á Fjóni gjørdust teir skjótt rættliga kendir, og brátt vóru teir ymsastaðni kring landið og lótu onnur fáa gleði av teirra frálíka rock-tónleiki.

Bólkurin hevur eisini verið á rockstevnum í fleiri fronskum býum og havt konsertir í Týsklandi. Haraftrat valdi Danmarks Ra-

dio bólkin at umboða danir á árligu stevnuni fyri europeiskar radiofoniir, ið varð hildin í Novi Sad í Jugoslavia í fyriraðrið.

Fyri tveimum árum síðani var bólkurin við á Midtjens Festivalen, og umframt ein heilan hóp av konsertum í øllum Danmark hetta sama ár, fingur eisini teir, ið framleiða plátur, eyguni og oyruni upp fyri Fielfraz, sum á plátufelagnum Genlyd fekk høvi at gera plátuna »Shine», sum kom út í november í fjór.

»90'ernes Gasolin»

Í sambandi við plátuna tykjast lovorðini í fjølmíðlunum ongan enda at fáa. Ummælini hava verið sjáldsama rósandi við úttalum sum »...et talent der efter både dansk og international målestok er udover det sædvanlige», sum Århus Stiftstidende málber seg. Og Ekstra Bladet segði: »En af årets alt for sjældne rockplader».

Sterkast hevur blaðið B.T. sagt tað: »90'ernes Gasolin».

Teir fyra, ið manna kenda danska bólkin Fielfraz. Frá vinstri: Guitarspælarin Kenneth Priisholm, sangarin og guitarspælarin Claus Hempler, bassspælarin Nils Brakchi og trummusláran Jens Langhorn.

(Mynd: Jan Jul)

Nú kemur so komandi stjørnubólkurin so hendanvegin á páskum, og skal saman við Hjarnum spæla á páskakonsertini annan páskadag, sum FUT skipar fyri.

Konsertin verður í ítróttarhøllini á Hálsi, og longu nú tykist so stórir áhugi vera til staðar, at fólk ikki gera skeivt í at tryggja sær eitt atgongumerki í rímliga góðari tíð. Bert hálvonnur vika er til »kick off», so nú ræður um at skunda sær, áðrenn nýggjasta stjørnuskotið á rockhimmalinum er farið framvið.

bj.